

Adio-ți spun

Mara Emerraldi

Adio-ți spun, nebun ce mă iubești,
Visează-mă de poți din amintire.
De-acolo, sus, din sferele celești
Îți voi trimite semn - un semn de amăgire.

Adio-ți spun, nebun de curcubeu,
Ce din adânc de vremuri noi ne știm,
Un Lear pe drumul vieții ce-și caută mereu
Regatul de iubire și țelul tău sublim.

Adio-ți spun, nebun înflăcărat,
Ce dintr-o lume de culori mă știi,
Veșnic îndrăgostit - marele tău păcat,
Tu, astfel, poți să mă atingi, să mă învii.

Adio-ți spun, nebun cum doar eu te-am văzut.
Tu urci Olimpul vieții ca să iei
Scânteia din cenușă, pe ea să ți-o faci scut ...
O lași să-ți curgă-n vene și-n slova din condei.

Adio-ți spun, înlănțuit rămâi
Alt Prometeu ce focul l-ai furat!
Eu mă întorc la dragostea dintâi
- La dorul nesfârșit. La Tatăl-Împărat.

29 nov 2020

Mara Emerraldi